

ista, misit vinum, et proposuit mensam suam.

Doctrina excellentia. Doctrina est vere magna, I, 238, 2. Audite quoniam de rebus magnis locutus est. In sapientia lobia mea, ut reeta prae-dicet. Ius pulchritudo in quo sita sit, VI, 162, 1, 2. Puericia erit tibi (doctrina mea), cum servaveris san in ventre tuo, et redundabit in labiis tuis. Doctrina vera et divina potior est omnibus argutiis philosophicis, X, 257, 2. Anima viri sancti exultat aliquando vera, quam septem circumspectores redentes in exercito ad speculandum. Sapientem ornant tanquam aureus annulus, IX, 372, 2. Ornamentum aureum prudenti doctrina, et quasi brachia in brachio dextro. Doctrina sana est cana et arisca, XIX, 268, 2. Deposito erit tibi, docitans profanas vocum novitates. Doctrina sana et cana est velut mater grandaeva, VI, 198, 1. Audi patrem tuum qui genuit te, et ne contemnas, cum senuerit mater tua. Saepe lateat in deformi corpore, IX, 332, 2. Ibreis in edulibus est apis, et in vitum dulcoris habet fructus illius. Doctrinae sacrae neglectus mala affert republicae, VI, 405, 2. Cum prophetia defecerit, dissipabitur populus.

Doctrina acquirenda est ei cui alias docere incipit, et quomodo. Doctrina et veritas sacerdoti nullibi necessaria est, XVI, 310, 1. Doctrina acquisita prodiu incutiam, IX, 502, 2. Cum consummaverit homo, tunc incipit, et tunc quieverit, operabitur (Paulus cum Romanis) oportebatur, am-pliciter, id est perplexus erit, dubius, anceps). Doctrina vera redoleat humilitatem, Job, 643, 4. Non est temere ostentanda, 623, 2. Si zelatus sum super multis doctis, et quia plurima reperit manus mea. Eam plus aequo iactans, saepe ignominiam sibi accessit, V, 541, 2. Qui altam facit domum suam, quirit ruinam; et qui ovit discere, incidit in mala.

Doctrina consentiat cum opere. XIV, 318, 1. Est vita probanda, VI, 141, 2. Doctrina ornatur a sancta vita, X, 151, 1, 2. Similitudo arborum uti in ornamento auri, et comparatio musicorum in convivio vini. Charitate et virtutibus mixta prodest anima; sine illis inflat, V, 541, 1, 231, 1. Doctrina bonis operibus destituta damnabilis est, XVIII, 64, 1. Qui eripit altum docet, seipsum non docet; qui praedicas non furantur, furaris.

Doctrina praedicanda est, et quomodo. Doctrina non debet abscondi, sed in apertum produci, IX, 1, 2. Sapientia abscondita, et thesaurus invitus, quae utilis in utroque? Doctrina sine eloquentia parum utilis prodest, V, 506, 1. Qui sapiens est corde appellatur prudens, et qui dicitis eloqui, majora percipit. Doctrinae non est temere effundenda, Job, 273, 1. Qui ligat (Deus) aquas in nubibus suis, us non erumpant pariter dorsum. Doctrina spiritualis pro modum nobis tenens insillanda, ibid. Captivi auditorum accommodanda, 581, 2. Qui me audiebant, expectabant sententiam meam, et intenti tacebant ad consilium meum. Su-

per illos stillabat eloquium meum. Doctrinam legis divinae vendere pecunia, simonia est, XIV, 93, 1. Principes ejus in muneribus judicabant, et sacerdotis ejus in mercede docebant, et prophetae ejus in pecunia divinabant. Quando pro doctrina licitum sit pretium accipere, VI, 198, 2. Veritatem esse, et non vendere sapientiam, et doctrinam, et intelligentiam.

Doctrina ab auditoribus accipienda, et quomodo. Doctrina ingreditur in aures et mentem auditorum, VI, 191, 2 et seq. Ingreditur ad doctrinam cor tuum, et auris tua ad verba scientiae. Doctrina pueris molesta est, IX, 209, 2. Sapientia enim doctrinae secundum nomen est ejus et non est multis manifesta. Item stultus, 571, 2. Compedes in pedibus, stulto doctrina, et quasi vincula manuum super manum dextram. Doctrina prudentium est facilis, V, 408, 1. Quarta detior sapientiam, et non invenit; doctrina prudentium facit. Eius fructus dulcis, labor difficilis, VI, 62, 2. Matum est, matum est, dicit omnis empor; et cum recesserit, tum gloriabitur. Doctrina ruminanda est post audicionem, 162, 2. Pulchra erit tibi (doctrina mea) cum servaveris eam in ventre tuo, et redundabit in labiis tuis. Doctrina sancta ex sapientem docentem et discipulum Deo et hominibus reddit acceptum, V, 390, 1. Doctrina bona dabit gratiam.

II. DOCTRINA CHRISTIANA. 1. Doctrina Christi qualis, XV, 217, 2; XVI, 440, 1. Doctrina Christi et scribarum quomodo differat, XV, 1162. Eius doctrinae octo characteres, ibid. Cur doctrinae evangelice summam Matthaeus initio praedicationis Christi proposuerit, 137, 1. Doctrinae Christi paradoxa, XIII, 251, 2. Doctrina Christi portatosa XIV, 388, 1. Est certa et infallibilis, XIX, 358, 2. Fidelis sermo est, et de his volo te confirmare. Doctrina Apostolorum est fundamentum Ecclesiae, XVII, 607, 1. Sed estis cives sanctorum et domestici Dei, superedificati super fundamentum Apostolorum. Triplici ratione Mosaisca praefertur, XIX, 350, 1. Multifariam, multisque modis olim Deus loquens patribus in Prophetis, novissime diebus istis locutus est nobis in Filio. Doctrinam suam Christus multis confirmavit, tum hominibus in dative, tum argumentis in ablativo, XIII, 129, 1, 2. Confirmavit autem pactum multis hebdomada una. Documenta quaedam Christus dedit pro solis Apostolis, quaedam pro omnibus fidelibus, XVI, 178, 2. At autem est Petrus: Domine, ad nos dicitis hanc parabolam, an et ad omnes? Doctrina christi a est bonum depositum, XIX, 279, 2. Bonum depositum custodi, per Spiritum sanctum qui habitat in nobis.

Doctrina Christi fructus et commoda. Est sola saluifera, XIX, 303, 2. Et quia ab infantia sacras litteras nosti, quae te possunt instruere ad salutem. Argento designatur, V, 297, 2. Argenti electum lingua justis. Ea in omnibus non parum fructum parit, XV, 319, 1 et seq. Doctrina evan-

gelica moribus est exprimens, XVIII, 113, 2. Gratias autem Deo, quod... obedistis... ex corde in eam formam doctrinae, in quam tradidisti. Doctrina Christi omnibus est sequenda, XVI, 436, 2. Qui sequitur me, non ambulat in tenebris, et habebit lumen vitae. Doctrina christiana quam afferat libertatem, XVI, 445, 1 et seq. Si vos manseritis in sermone meo, vere discipuli mei eritis, et cognoscetis veritatem, et veritas liberabit vos. Deducit ad beatam immortalitatem, ibid., 2. Simplex doctrina de Christo dicitur lae, XVIII, 267, 1, 2. Tanquam parvulus in Christo, lac oculus potum dedi, non escam. Doctrina evangelica lacti similis est, XX, 277, 2. Sicut modo geniti infantes, rationabile sine dolo lac concupiscite. Doctrina legis divinae et christiana lacte designatur, V, 36, 1. Doctrina evangelica montem impingnat, est pluvia caelestis, XI, 154, 2. Nubibus mandabo ne pluant. Pluviae comparatur, V, 139, 1, 2. Et cisternas, 140, 1. Doctrina Christi et Apostolorum an sit fons patens domui David quem describit Zacharias, XIV, 516, 1, 2.

Doctrina est lux Ecclesiae, I, 651, 1, 2. Candellabro Dei denotatur, XIX, 432, 2; 436, 1. Se etiam velut lux ad remotissimas gentes extendit, IX, 665, 1. Quoniam doctrinam quasi antelucanum illumino omnibus, et enarrabo illam usque ad longinquum. Haec vocatur aurora, ibid. Paulum se diffudit, ibid. Doctrina evangelica semper in una lingua floruit, XIV, 303, 2. Tunc reddam populi labium electum, ut innocent omnes in nomine Domini. Doctrina praecorum Evangelii in Ecclesia est necessaria, XIX, 428, 2 (Vide SAPIENTIA).

III. DOCTRINA FALSA. Doctrina fallacium et mendacium semper suspecta est, V, 390, 2. Doctrina bona dabit gratiam; in itinere contemplorum vorago. Doctrina falsa est vere loquela comparata morti, IX, 609, 1. Est et alia loquela contraria morti, non inventatur in heretice Jacob. Doctrina erronea est mystice adultera, V, 587, 4. Doctrina sapientium et stultorum discrimen, 506, 2. Fons vitae eruditio possidentis; doctrina stultorum fatuitas (Vide ERROR).

Doctrina hereticorum et Gentilium falsa est et amara, XII, 853, 1. Doctrina fellita hominum animas intermentes sunt heretici, XIV, 232, 2. Vae qui potum dedit amico suo, mittens fel suum, et inebrians ut aspiciat nuditatem ejus. Doctrina incerta, curiosa, pomposa vani doctoris est velut fennum, stipula, XVIII, 270, 1. Si quis superedificat super fundamentum hoc, aurum, argentum, lapides pretiosos, ligna, tanum, stipulam, uniuscujusque opus manifestum erit. Doctrina neva examinanle est an concordet cum antiqua Ecclesiae fide, 618, 1. Licet nos, aut angelus de celo evangelizet vobis, praeterquam quod evangelizavimus vobis, anathema sit (Vide HERESIS).

DOCTUS. Doctus ab indocto qui differat, V, 105, 2. Docti sunt plerumque modesti et taciturni.

V, 556, 2. Stultus quoque, si tacuerit, sapiens reputabitur. et si compresserit labia sua, intelligens. Docti multi fuerit difformes corpore, IX, 320, 1. Docti sed immunda vita, comparantur qui annulum aureum habent in naribus, V, 333, 2. Qui festinate satagat evadere docti, nihil vel parum proficiunt, 385, 1, 2. Substantia festinata multiplicabitur. Docti sint comes et humiles, X, 454, 1. In fide et lenitate ipsius sanctum fecit illum.

Docti viri sermo quam sit efficax, V, 508, 1, 2. Favus mellis composita verba; dulcedo animae sanitas ossium. Quia cum mira arte dicitur et ins-truit, ibid. Docti in dubiis sunt consulendi, X, 197, 2. Sine mendacio consummabitur verbum legis, et sapientia in ore fidelis complanabitur. Ab us capienda sunt consilia, 233, 2. Docti fulgebunt ut splendor firmamenti, XIII, 469, 1. Quales ii docti sint, ibid., 2.

DOGMATA. Dogmata sapientiae divinae cur vocentur mysteria, IX, 209, 1. Sapientia enim doctrinae secundum nomen est ejus, et non est multis manifesta. Dogmata Christi fere paronia et parabole, et cur, V, 18, 2. Dogmata sublimia Evangelii, XX, 7, 2. Dogmata sapientiae quae sunt in Ecclesia, sunt antiqua, VII, 407, 1. Verba sapientium sicut stillicites, et quasi laevi in altum deflaxi, quae per magnisrorum clavium data sunt a pastore uno.

DOLOR. 1. Dolores Hebraei cur vocentur funes, XVII, 97, 2. Quomodo (Christum) Deus suscitavit, solutus doloribus inferni. Dolores vocantur ab Apostolo infirmitates, XIX, 390, 2. Non enim habemus Pontificem, qui non possit compati infirmitatibus nostris. Dolor quodvis accusat et detestatur quod ad rem de qua dolet quoque modo attinet, XII, 163, 4. Dolor vehementes stuporem sensibus et menti indurit, XI, 614, 2. Dolor vehementes loquelam adimit, XIII, 585, 4. Ideo prudens in tempore illo tacebit, quia tempus malum est. Acerbitatem doloris solet Scriptura exprimere per observationem solis, lunae et stellarum, XII, 729, 2. Et operiam, cum extinctus fueris, caelum, et nigrescere faciam stellas ejus. Dolor animi creat dolorem corporis, IV, 277, 4. Tunc Tobias ingenuit, et capiti orare cum lacrymis. Doloris varia signa externa, 397, 1. Doloris signa externa cum virtute consistunt. Job, 41, 2; 96, 1. Dolor sapientium quis sit, VII, 248, 1. Calumnia conturbat sapientem, et perdet robur cordis illius.

Doloris origo est inexpectatio, XII, 165, 4. Dolor nascitur ex iniquitate, V, 365, 2. Dolus inbrae. potest verti dolori in corde cogitantium mala; qui autem pacis inveniunt consilio, sequitur eos gaudium. Doloris comes est voluptas, et voluptatis dolor, IX, 494, 1. Dolores avartitatem sequi soliti, XIX, 260, 1. Quam (cupiditatem) quidam appetentes... inseruerunt se doloribus multis.

Dolorem animae suae premit sapiens, V, 416, 1.

Cur quod nocit amaritudinem animae suae in gaudio eius non miscetur extraneus. Nullus dolor iustum contrahit. V. 366, 1: Non contristabit iustum quod nocit et acciderit. Dolor levatur compassionem. IX, 235, 4: Non desit plorantibus in consolatione, et cum lugentibus ambula. Dolores vitae huius quid modicum sunt, XVIII, 444, 1, 2: Id enim quod in praesenti est momentaneum et leve consolationis nostrae (Vide AFFECTIO).

DOLUSUS, DOLUS. 1° Dolus quid sit, unde dicitur, XX, 274, 2: Imponentes igitur omnem malitiam et omne dolus. Dolus est natura sua est iniferens, et ex fine quem refertur, malitiam accipit aut bonitatem. IV, 338, 2. Dolus malus in iure prohibetur, Job, 170, 2. Dolosus per Proteam designatur, VI, 403, 1: Perversa via viri aliena est; qui autem mundus est, rectum opus eius. Eius via quam aliena sit, ibid. Induit formas variorum animalium, ibid. Dolosi sunt bloodes, ut perdes, XII, 584, 1. Dolosi in sua lingua confidunt, Psalm, I, 64, 1: Qui dixerunt: Lingham nostram magnificabimus, labia nostra a nobis sunt. Dolosus multos conatur decipere, X, 240, 1: Cor pravum dabit tristitiam, et homo peritus resistit illi. Ore blando tegit internam cordis malitiam, VI, 320, 2 et seq.: Quomodo si argenteo sordido ornare velis ras facile, sic labia tumentia cum pessimo corde sociata. Quam blanditiae eius sint noxae, 323, 2 et seq.: Lingua fallax non amat veritatem; et os lubricum operatur ruinas. Dolosorum nequitia, IX, 363, 2 et seq.: Sicut perditur intus in cavernam, et ut caprea in laqueum, sic et cor superbiorum, et sicut prospector videns casum proximi sui. Dolosi sunt plerumque otiosi, V, 369, 1. Dolus Deo displicet, 470, 2: Abominatio Domini cogitationes mala.

2° Dolosus suo dolo capi meretur, X, 40, 1: Qui foream fossit, incidit in eam. Et qui stultum lapidem proximo, offendit in eo. Et qui laqueum alti ponit, peribit in illo. Incidit in fraudes et dolos, Deo permittente, quos iusto stravit, VI, 103, 1, 370, 2 et seq.: Qui deripit iustus in via mala, in interitu suo currit. Dolum licet tandem lice vel in futuro, X, 40, 2. In viis et actionibus suis non prosperabitur, VI, 381, 2: Qui ambulat simpliciter, saluus erit; qui reversis graditur vis, concidet simul. Dolosorum et invidiarum merces iusti, Psalm, I, 267, 2: Si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur: cor eius corregevit iniquitatem sibi (Vide FRAUDULENTES).

DOMESTICI (significat generaliter ejusdem habitatores domus). Domesticorum vinculum, est amor et concordia, IX, 668, 2 et seq. Domesticus imprimis docendi e curandi, XIX, 239, 1: Si quis autem suorum, maxime domesticorum, curam non habet, fidem negavit, et est infidelis deterior. Domesticis non est usquequaque fidendum, X, 162, 2: Et a filis tuis cave, et a domesticis tuis attende. Domesticus sunt maxime inimici hominis, XI,

144, 1, 2. Domestici Pontificum quales esse debeant, XIV, 387, 2 (Vide FAMILIUS, SERVUS).

DOMINARI, DOMINATUS. Dominatus lucerna denotatur, VI, 61, 1. Dominandi libitio multis exitit causa belli, IV, 317, 1: Et gloriabatur gressus potens in potentia exercitus sui. Dominatus impotens et arrogans domum et rempublicam perturbat, VI, 456, 2 et seq.: Per tria movetur terra, et quartum non potest sustinere: per servum cum regnaverit, etc. Dominari moeritur qui bene servivit, V, 572, 2, 1: Antequam contratur, exaltatur cor hominis: et antequam glorificetur, humiliatur. Dominans sibi rex est, X, 420, 1, 2.

DOMINICUS (S.). 1° S. Domini ortus et puritas. Eius eximia sanctitas matri declarata pregnantia per visum catulum facem ore gestantem, I, 266, 2; 465, 2; II, 333, 2; X, 503, 1. Inde factus est totus igneus, X, 504, 1. Fuit facula sui ordinis, 14, 2. Eius ad hoc pueri in ore sedrunt apere, V, 508, 1. Visus est adhuc puer in fronte gestare stellam, XIII, 472, 2; XVIII, 409, 1. Fuit theodidactus, XIX, 429, 2.

2° Eius virtutes. Primo. Deum assidue in mente habebat, XI, 563, 2. Jogiter aut cum Deo, aut de Deo loquebatur, XX, 361, 1. Quidquid a Deo petit impetravit, 40, 1. Eius raptus et exstases, XVIII, 534, 1.

Secundo. Quam insignis fuerit virginitalis custos, II, 343, 2. Fuit velut angelus terrestris suo ayo, XIII, 229, 2. Quomodo euidam domum castitatis obtinuerit, 114, 1.

Tertio. Singulis noctibus ter se ferrea catena usque ad sanguinem caedebat, IX, 366, 2. Martyrii fuit cupidissimus, XV, 275, 2.

Quarto. Ipse et S. Franciscus de humilitate inter se contendeant, XV, 108, 2.

Quinto. Eius singularis in proximum charitas, II, 122, 1. Adhuc juvenis suos in communi fame Hispaniae distraxit libros, XII, 632, 1. Salutis illorum quam esset avidus, 420, 2. Ipse predicabat libro charitatis, VIII, 21, 1. Miti tolerantia consuebat hereticos convertendos, XI, 633, 2. A beata Virgine contra Albigenes pugnaturus fuit instructus, V, 209, 1. Auctor est Rosarii beatae Virginis, IX, 640, 1.

Sexto. Eius studium in Scripturam, I, 48, 1. Evangelium S. Matthaei semper circumferebat, XV, 9, 2. S. Pauli Epistolas memoria tenebat, hic ei apparuit suum illi offerens librum ad concionandum, XVIII, 10, 1.

3° Eius miracula et mors. Ex uno quincecim milia daemonum pepulit, XVI, 134, 2. Miraculose ejus fratribus providit Dous de cibo, 390, 2. Cum in Missa Christi corpus purissimis manibus in altum elevaret, cunctis qui aderant spectantibus, visus est cubiti unius altitudine a terra sublevatus, VIII, 144, 1. Visio scalae circa mortem S. Domini, quae indicabat successum et progressum eius ordinis, I, 268, 2.

Domini morientis monita ad suos, IX, 241, 2; XVI, 634, 2.

DOMINICUS LORICATUS (S.). Dominicus Loricatus lorica ferrea carnem domuit, XV, 96, 2. Sempiternus in austeritatibus crevit et quotidie poenitentias duriores exercebat, V, 378, 2; X, 33, 1; XIX, 34, 1. Quotidie per integrum Psalterium disciplinas faciebat, IX, 232, 2; X, 366, 2.

DOMINICANI. Dominicani primi quos libros legerent ad radicandum, XVIII, 10, 1. Dominicorum prius orator fervor et devotio, XII, 414, 2. Dominicani Ecclesiam in fine saeculi maxime propugnatores contra antichristianos, praedixit S. Teresa, XXI, 224, 1.

DOMINIUM. 1° Dominium Dei in res omnes negant heretici, XX, 454, 1. Dominium supremum et jus in Deo quomodo sit cum debito, XIX, 312, 2.

2° Dominium est triplex, summum et divinum, infimum et humanum, et medium, quod est Christi quae homo est, XV, 604, 1. Hoc superat caetera regna et dominia, ibid. Dominium Christi ut hominis in res creatas et omnes omnium hominum et angelorum actiones erat summi ejusdem ordinis, V, 212, 2. Dominium Christi in omnes homines, XVII, 161, 2. Dominium plenum in animalia soli Christo competit, XIX, 368, 1. Dominium pecuniarum daturum habuit Christus in communi, XI, 506, 1, 2.

3° Dominium hominis in caeteras creaturas, XIX, 367, 2. Dominium in bestias quale habeat homo post peccatum, I, 153, 1. Dominium nostrum in res, non nisi temporale est, XVIII, 276, 2. Dominium molestum quid sit, VII, 294, 1. Dominium viri in mulierem, XVIII, 354, 2. Dominium uxoris in virum unde ortum habeat, IX, 279, 2. Dominium cordium promittitur viris apostolicis, XV, 434, 1.

DOMINUS. Dominator et Dominus quomodo differant, XX, 657, 2. Dominus proprium epithetum Dei est, XII, 1: Dominus exercituum et rex gloriae. Solum Deum in Scriptura tribuitur, Psalm, I, 135, 1. Dominus, titulus erat Caesarum, XVII, 417, 1, 2; XIX, 264, 1.

Domino suo quisquis stabit aut cadet, XVIII, 229, 1. Domino adherens unus spiritus est cum eo, 265, 2. Dominus fidelium quare sit Deus, XIV, 556, 1. Dominus quibus nemo servire potest, XV, 497, 2 et seq.

Domini quales se erga famulos praebere debeant, VI, 348, 2. Dominus asperior in servos sibi ipsi et familiae nocet, IX, 564, 1. Dominorum fastum retundit Apostolus, XVIII, 671, 2. Inter dominos majores et servos, distat solum nomen, X, 190, 1. Domini multi a servis et domesticis prodi fueri, IX, 363, 1.

DOMITIANUS. 1° Domitianus quando ad imperium evectus, XVII, 9, 2. Eius imperium an per equum pallidum significetur, XXI, 137, 2. Varia ejus gesta, XVII, 10, 1. Quam esset sagittandi peritus, XII, 855, 2. Eius inutilis occupatio et crudelitas in

captandis inimicis, IX, 242, 2; XIV, 221, 1; 310, 4.

2° Domitiani superbia et arrogantia, XX, 12, 4. Se appellari jussit Deum, I, 509, 1; XIII, 79, 2.

3° Secundum in Christianis persecutionem excitavit, XXI, 141, 2; 255, 1. Haec persecutio quanta fuerit, XIII, 157, 1; XVII, 10, 1; XIX, 488, 2. Jubet interfici omnes de stirpe David progenitos, XVII, 11, 1. Eos exagitare desit eo quod mechanici essent, XIX, 470, 1. Joannem Evangelistam in dolium ferventis olei misit, XIII, 157, 1; XVII, 10, 2.

4° Domitianus eratavidus et suspicax, VI, 17, 4. Porticum, in quibus spatium consueverat, parietes spengite distinxit, ut ejus splendor per imagines, quidquid a tergo fieret, provideret XXI, 373, 2. Dum sortes ei interitum denuntiarent, XIV, 35, 1. Quam necesse minarentur Romani, XIII, 102, 1. Eius mors violenta, XVII, 11, 1. Ob savitiam invidis suis, tandem a domesticis est interfectus, V, 498, 2.

DOMITILLA (S.). S. Flavia Domitilla virgo a Domitiano in insulam relegatur, XVII, 11, 1; 12, 2. Martyrium pro virginitate obiit, ibid., XX, 311, 4. **DOMINUS VOBISCUM.** Dominus vobiscum primum usurpavit Booz pro salutatione, III, 240, 1, 2.

DOMUS. 1° *Varia vocis domus in Scriptura acceptiones.* Domus Hebraeis significat quaevis locum qui aliquod corpus aedificat, IV, 233, 2. Apud Hebraeos significat etiam thecam, VII, 478, 1. *Agoras* et *agoras* inter se significatio differunt, V, 575, 1. Domus servit homini ad tegendam turpitudinem, X, 80, 1. Domus aliquando ponitur pro sobole domum incolente, XIII, 181, 2. Significat sobolem, posteritatem et familiam, I, 247, 2.

2° *Vocis domus mystica vel allegorica significationes.* Domus Domini symbolice erat Israel et Juda, XIII, 389, 2. Domus Dei vocari potest tota terra Israel, 408, 2. Domus Israel et Juda quosnam symbolice denotet, XIX, 426, 1. Domus David vocatur posteri Davidis eorumque familiae, XIV, 506, 1. Allegorice Apostoli virique apostolici, ibid. Domus gloriae Dei est templum Salomonis olim, nunc Ecclesia Christi ejusque templum, XI, 704, 1, 2. Domus David et Salomon vocatur templum, 343, 1. Domus genitricis Ecclesiae est synagoga, VIII, 612, 2. Item Ecclesia Romana, sacra Scriptura, mens, VII, 612, 2 et seq.; 613, 1. Domus matris animae, pia est meditatio, VIII, 209, 1. Domus aestiva et hiemalis quid sint mystice, 565, 2. Domus vulgi quae dicitur, XII, 270, 1. Domus fortium in urbe Ierosolymitana quae, IV, 237, 1. Domus exasperans quae significatur proprie, XII, 516, 2. Domus luctus mystice quid sit, VII, 242, 1. Ad domum figuli ire, est considerare originem suam e luto, XII, 149, 1, 2. Domus pulveris est terra, item corpus nostrum mortale, XIV, 72, 1, 2. Domus sapientiae quoniam sit, V, 244, 2. Domus sapientiae, ejusque partes et cellae quae sint, IX, 76, 1. Mystice designat corpus humanum quod Filius Dei sibi assumpsit, V, 247, 1, 2. Item mores

dom. *ibid.* Item utrum B. Virginis, *ibid.* 2. Etianim sanctorum, *ibid.* Domus et vinee spirituales Ecclesiae quae sint, XI, 755. 4. Ecclesia domus magna est, XIX, 218, 1; 293, 2; 459, 1. Domus orationis est Ecclesia, XI, 662, 1.

3. *Varia domus de qua specialiter in Scriptura agitur.* Domus primae Patriarcharum erant tabernacula pelagica, XII, 48, 1. Domus saltus Libani, non in Libano, VI, 584, 2. Domus eburnea qualis ab Achab extracta, XIII, 568, 2. Domus regia Herodis magnificentior fuit templo ab eodem aedificato, XIV, 342, 1. Domus Zachariae in Emmaus describitur, XVI, 28, 2. Domus vocatur stabulum in quo natus est Christus, XV, 80, 1. Domus S. Petri erat Bethesda vel Capharna, 228, 1. Domus Zachaei quomodo facta salus, Christo eam ingrediente, 249, 2. Domus in qua Christus agnum paschalem edit, videtur fuisse Joannis Marci, 331, 2. Domus B. Virginis ab angelis Lauretani translata, 467, 2. Domus S. Pauli Romae in Ecclesiam mutata est, XVII, 444, 2. Domus Philemonis Colossis in templum mutata, XIX, 341, 1.

4. *Varia legis Mosaeicae praescriptiones circa domos.* Domus quomodo leprosa aut pesilentes fiant, II, 87, 1. Domus leprosa in lego Moysi qualis olim fuerit, II, 87, 2 et seq. Domus urbium apud Judaeos dividenda in anno jubilei non redibant ad priorem dominum, sicut alia immobilia bona, II, 474, 2. Quare Deus hanc legem sanciverit, *ibid.* Excipiebantur ab hac lege domus Levitarum, quae in jubileo redibant ad priorem dominum, *ibid.* Tropologicae quid haec lex significet, *ibid.*

Domus in quibus immane aliquid scelus est patratum solent destrui usque ad fundamenta, XIV, 416, 1.

5. *Domus tum materialis tum civilis, sive familiae bene instituenda, necessitas et ratio.* Sapiens domus constitutio qualis esse debeat, V, 245, 1. Sipientia aedificavit sibi domum, Domum aliam aedificantes sibi ruinam accersunt, 544, 1: Qui altum facit domum suam, quare ruinam. Domorum aequalis altitudo urbis servit elegantiae et vicinorum commoditati et paci, 545, 1: Qui meditatur discordias, diligit rixas: et qui exollat os suum, quare ruinam. Domus nimis alta praesens eminentia causa est litis, 545, 1, 2. In iis aedificandis spectanda aura et aer, VI, 216, 1: Sipientia aedificavit domum, et prudentia roborabitur. Domus propriae commoda varia, X, 8, 2: Melior est vicus pauperis sub telymine asserum, quam epulae splendidae peregre sine domicilio. Domus vicini et proximi crebro non est frequentanda, VI, 276, 2: Subtrahere pedem de domo proximi tui, ne quando solutus oderit te.

Domus est quasi magnus homo civilis, XIV, 261, 1: Denudasti fundamentum ejus usque ad columnas. Domus quoque symbolice est familia et respublica, XIV, *ibid.* Domus prudentia, arte, virtute aedificatur, VI, 216, 1, 2. Item preparatur, instauratur,

ibid. Item absolvitur et roboratur, 216, 1, 2. Rixu optimum regimen quid sit, *ibid.* In domo justi omnia sunt ordinata et quietia, I, 220, 1. Qui rite de munus suum moderator, bene reget Ecclesiam, XIX, 214, 2: Oportet Episcopum esse..... suae domus bene praesitum.

Domus turbatur per impotentem dominatum, VI, 457, 2. Domus impiorum cito deletur, V, 404, 1: Domus impiorum deletur; tabernacula vero justorum germinabunt. Domus impiorum linea consumitur, Job, 213, 4: Janitetur super domum suam, et non stabit; fulciet eam, et non consurgit; 393, 2: Habitem in tabernaculo illius socii ejus qui non est: aspergatur in tabernaculo ejus sulphur, 539, 1: Aedificavi sicut linea domum suam, et sicut custos fecit umbraculum.

6. *Domus spiritualis quae et quomodo aedificanda.* Domus spiritualis quae dicatur, XX, 282, 2. Et ipsi lingua lapides vivi superaedificamini, domus spiritualis. Domus spiritualis quanam sit et ejus partes, V, 402, 1; XIII, 646, 2: XV, 215, 2: Domus spiritualis quomodo aedificanda et perficienda, I, 653, 1: Inspice et fac secundum exemplar quod tibi in monte monstratum est: Psalm, II, 360, 1: Nisi Dominus aedificaverit domum, in vanum laboraverunt qui aedificant eam. Domus spiritualis fundamenta, parietes et tectum quae sint, XIV, 325, 1: Ascendite in montem, portate ligna, et aedificate domum, et acceptabitis mihi erit, et glorificabo, dicit Dominus. Domus spiritualis a virtutibus construitur, et quae ejus partes, XV, 215, 2: Omnis ergo qui audit verba mea haec, et facit ea, assimilabitur viro sapienti qui aedificavit domum suam supra petram, Job, 197, 1. Domus anime: spiritualis quibus extrui et ornari debeat, VII, 93, 1: Magnificavi opera mea, aedificavi mihi domos, et plantavi vineas. Domum spiritualem aedificando, non magis fidere debemus quam orationi, Psalm, II, 364, 1: Vanum est vobis ante lucem surgere; surgite postquam sederitis, qui manducant panem doloris.

7. *Domus caelestis cogitanda et extruenda.* Domus duas habet homo, terrestrem et caelestem, XVIII, 436, 1: Scimus enim, quoniam si terrestri domus nostra hujus habitationis dissolvatur, quod aedificationem ex Deo habemus, domum non manufactam, aeternam in caelis. Domus aedificanda in caelo duraturae, non in terra, mox casura, XV, 50, 1. Domum qui relinquere contingerit, XIV, 435, 1, 2: Omnis qui reliquerit domum, ... propter nomen meum, centuplum accipiet, et vitam aeternam possidebit. Domus caelestis sunt vineae et pellucidae, XXI, 350, 2: Ipsa vero civitas aurum mundum, simile vitro mundo. Domus caelestes ex auro mundo sunt, et quibus beati per haec intelligantur, 401, 2: Et platea civitatis aurum mundum, tanquam vitrum pellucidum.

DONATISTAE. Donatistae volebant baptismum ab haereticis collatum esse invalidum, XIX, 296, 1.

Proinde censebant ab haereticis baptismum esse rebaptizandum, X, 193, 2; 211, 2. Et quae Scriptura suaes sectae in Africa natae patrocinium quaerent, XIV, 248, 2. Putabant a sacerdote pendere gratiam sacramentum, XIX, 199, 1. Altaria catholicorum ligna deiecerunt non sunt ausi, etsi aliqui in illorum sacra injuria, XIX, 519, 1, 2. Donatistae schismatici insularum Jerobeam, III, 621, 1. Donato haereticarum adaptatus casus et superbia regis Tyrri, XII, 703, 2.

DONUM. I. Qui honorum usus apud antiquos. — Dona olim coronabantur, XII, 673, 1, 2. Donis olim spaciati apud Hebraeos, Graecos et Romanos uxores sibi comebant, XIII, 327, 2. Quae hinc vocabantur dona sponsalia vel jugalia, *ibid.* Donaria deorum et templorum data olim meretricibus, XIV, 69, 1. Donativum erat donum ab imperatoribus militi datum, XVIII, 114, 2.

II. DONA DEI HOMINIBUS FACTA. 1. *Quae sint dona Dei generaliter sumpta.* Omne donum, tam naturalem quam supernaturalem, a Deo et Christo est, XVIII, 280, 1: Quis enim te discernit? Quid autem habes quod non accepisti? XIX, 322, 1: Tito dilecto filio secundum communem fidem, gratia et pax a Deo Patre et Christo Jesu Salvatore nostro, XII, 87, 1. Ita optima et perfecta sunt, XX, 63, 2 et seq.: Omne datum optimum, et omne donum perfectum, desursum est, descendens a Patre lumine. Donum perfectum quid sit, et intelligatur, 64, 1, 2. Dona Dei omnigena vocantur hominis substantia, XVI, 206, 1: Dixit adolescentior ex illis patri: Pater, da mihi portionem substantiae quae me contingit. Dona Dei sunt immutabilia et perennia, IX, 348, 1: Datio Dei permanet iustis, et profectus illius successus habebit in aeternum.

2. *Dona Dei sunt varia, gratia, natura, fortuna.* XV, 529, 2: Unus dedit quinque talenta, alii autem duo, alii vero unum. Nemo tamen est qui nullum habeat, *ibid.* Dona Dei sunt duplicia et quomodo unusquisque proprium donum habeat ex Deo, XVIII, 303, 1, 2: Unusquisque proprium donum habet ex Deo, id parum habet a Deo, parum a se, 302, 2.

3. *Quomodo Deus dona sua, tum naturalia, tum supernaturalia, distribuere solet.* Dona Dei divisa sunt per singulos, V, 13, 2. Dona sua Deus inaequaliter disperdit secundum propriam virtutem, robur et vires, XV, 529, 2: Unus dedit quinque talenta, alii autem duo, alii vero unum; unicuique secundum propriam virtutem. Cum alicui domum aliquod permanens dare decernit, prius dat ei capaciatem, aut meritum, *ibid.* Dona gratiae gratis data subinde distribuit ab arcana sua judicicia, *ibid.* Dona fidelium varia sunt, XVIII, 206, 1: Habentes autem donationes secundum gratiam, quae datae sunt nobis differentes. Singulis non confert sua dona secundum meritum sui modum, *ibid.* Ea dat Deus prout et cui vult, IX, 346, 1. Ea non dantur torpentibus, sed vigilatibus, XI, 615, 1: Consurge, consurge, induere fortitudinem tua. Non

XVI, 373, 1: Et qui prior descendisset in puteum aquae, sanus sebat a quocumque delinquebat infirmitate. Dona Dei qua ratione in se agnoscat sancti, XIII, 20, 1, 2: Nihil proque non in sapientia, quae est in me plus quam in cunctis eventibus, sacramentum hoc revelatum est.

4. *Quae sint praesertim dona supernaturalia, et quomodo in fideles effundantur.* Dona spiritualia tempore Messiae ubertim data praedixerunt Prophetae, XVI, 426, 2 et seq.: Qui credit in me, sicut dicit Scriptura, flumina de ventre ejus fluent aquae vitae. Dona quae Christus in caelum ascendens hominibus dedit, sunt dona Spiritus sancti, XVIII, 627, 1: Propter quod dicit: Ascendens in altum.... dedit dona hominibus. Dona Spiritus sancti septem, XI, 257, 1: Et requiescat super eum spiritus Domini; spiritus sapientiae et intellectus; spiritus consilii et fortitudinis; spiritus scientiae et pietatis; et replebit eum spiritus timoris Domini. Non distinguatur a virtutibus, *ibid.* Ea per columnas domus sapientiae denotantur, V, 247, 1: Sapientia aedificavit sibi domum, excidit columnas septem. Ea appropriantur septem beatitudinibus, XV, 152, 1. In columna representantur, XV, 112, 1, 2 et seq. Dona Spiritus sancti an intelligantur per septem spiritus in conspectu throni stantes, XXI, 48, 2: Gratia vobis et pax ab eo qui est, et qui erat, et qui venturus est; et a septem spiritibus qui in conspectu throni ejus sunt.

Donorum spiritus sancti copia et ubertas in Apostolos et fideles effunditur, XIII, 306, 1, 2: Et erit post hoc: Effundam spiritum meum super omnem carnem. Ea ipse indifferenter in omnes effundit, XIII, 507, 2. Quomodo et quando haec ejus dona visibilia collata fuerint in baptismo, XVIII, 594, 1: In quo (Christo) ... et credentes signati estis Spiritu promissionis sancto... Dona novem in anima operatur Christi baptismus et gratia, XI, 752, 2: Primo, Effundam super vos aquam mundam, et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris... Secundo, Et dabo vobis cor novum, et spiritum novum ponam in medio vestri. Tertio, Et auferam cor lapideum de carne vestra, et dabo vobis cor carneum. Quarto, Et spiritum meum ponam in medio vestri. Quinto, Et faciam ut in praecipulis meis ambulatis, et iudicia mea custodiatis et operemini. Sexto, Et habitabitis in terra quam dedi patribus vestris. Septimo, Et eritis mihi in populum. Octavo, Et ego ero vobis in Deum. Nono, Et vocabo frumentum, et multiplicabo illud, et non imponam vobis famem, etc. Donum Spiritus sancti accipere qui sit, XVIII, 403, 1: Accipietis donum Spiritus sancti. Donatio gratiae ab aeterno in Deo est absoluta, XIX, 276, 1: Quae (gratia) data est nobis in Christo Jesu ante tempora saecularia. Dona Spiritus sancti roborant praedictos Ecclesiae et fideles, V, 247, 1.

5. *Donis Dei quomodo utendum.* Dona a Deo acceptis quisquam ad Dei voluntatem et honorem ad

debet, XVI, 217, 1. Quia eorum non domini, sed dispensatores sumus, XV, 245, 1; 217, 1. Iis abundantibus gravi digni sunt castigatione, 531, 1: *Qui autem unum acceperat, abiens fodit in terram, et abscondit pecuniam domini sui. At si recte utens, meretur alia accipere*, 533, 1: *Omni habenti dabitur. Dona Deo occultanda, IV, 5, 1, 2. In donis Dei acceptis communicandis simus liberales, XVII, 416, 1. Argentum et aurum non est mihi: quod autem habeo, hoc tibi do.*

III. DONA DEO AB HOMINIBUS OBLATA. — Donum ut Deo gratum sit, octo conditiones requiruntur, X, 222, 1: *In omni dato hilarem fac vultum tuum, et in exultatione sanctifica decimas tuas, etc. Prima, ut offeratur in iustitia, ab homine iusto et sancto; secunda, ut offeratur animo bono; tertia, ut donum sit integrum; quarta, ut offeratur animo hilari; quinta, ut sit precellens et eximium; sexta, ut sit largum et liberale; septima, ut munus non sit pravum; octava, ut munus non sit iniquum, sed iuste partum, ibid. Donum quia Deo oblatum, sanctificatur extrinsece, XV, 492, 1, 2: *Stulti et caeci, quid enim magis est, aurum an templum, quod sanctificat aurum? Dona et sacrificia quomodo differant, XIV, 393, 1. Omnis namque pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in iis quae sunt ad Deum, ut offerat dona et sacrificia pro peccatis. Dona iniquorum Deus reprobat, X, 205, 2: *Dona iniquorum non probat Altissimus, nec respicit in oblationes iniquorum; nec in multitudine sacrificiorum eorum propitiabitur peccatis, 210, 2. Unus orans, unus maledicens, cuius vocem exaudiet Deus? Ex iis nihil lucratur, ibid.***

IV. DONA QUAE AB HOMINIBUS INTER SE SUNT FACTA. — Donum modicum cum hilaritate praestat magno cum tristitia dato, V, 482, 1, 2: *Melius est vocari ad olera cum charitate, quam ad vitulum saginatum cum odio. Dona conciliant gratiam et accessum iudicis vel principis, V, 530, 1, 2; 575, 1: *Donum hominis dilatat viam ejus, et ante principes spatium ei facit. Quo sensu dilatant viam dantium, ibid. Provocant item amorem, ibid. (Vide MUNERA).**

DORCAS. Dorcas dictae Tabithae quinque dies, XVII, 225, 1, 2 et seq. Ad vitam revocatur, ibid. Certa fuit de salute, ibid.

DORMIRE. 1° Dormire necessitatis est, diligere dormitionem, pigritiae, VI, 60, 2. Dormire quid impediatur, VI, 213, 2. Dormientes non sentiunt nec percipiunt, serpens qui dormiunt, XII, 538, 2. Dormientes plures annos exemplum referuntur, ibid. Dormientes nulli intercepti, XI, 331, 2.

2° Dormire Dei quid sit, Psalm, I, 39, 4. Dormisse et excitatus a somno quomodo dicatur Deus populo suo, XIV, 379, 1. Dormit Christus negligens, VI, 570, 2.

3° Dormire pro mori usurpat subinde, XVIII, 821, 2; 369, 1. Dormitare et dormire quomodo di-

cantur homines, Psalm, II, 340, 2. Dormientium primitia, quomodo sit Christus, XVIII, 402, 2. Dormientes dicuntur qui voluptatibus indulgent, XIX, 138, 1. Dormitanti pastorum quam nocent gregi, XXI, 67, 1; 68, 1. Dormiens est imago peccatoris, IX, 582, 2. Dormire in lectuli plaga quid sit, XIII, 563, 2. Dormire solum mystice quid sit, VII, 480, 2. Dormire in sepulchris genus divinationis apud ethnicos, XI, 745, 2 (Vide SOMNUS).

DOROTHEA (S.). S. Dorothea quomodo Theophilum advocatum converterit, ad martyrium abiens illi promisit rosas tempore hierno e celo rosas Theophilo misit, I, 85, 2; 671, 2; XI, 762, 2; XIII, 172, 1; XVII, 268, 1; XXI, 402, 2. Quomodo ad caelestes delicias in tormentis anhelaret, XXI, 408, 2. Accepta mortis sententia gavisa est, 335, 2.

DOROTHEUS (S.). S. Dorotheus quale dederit preceptum suo discipulo Dositheo, XII, 453, 2. Dorotheus qui vitas et mortem Prophetarum scriptum non fuit episcopus ille Tyrus et martyr sub Juliano, XIII, 232, 1. Dorotheus Tyri episcopus grandaeus martyr obiit, XIV, 1, 4.

DOS, DOTES. 1° Dotes viduarum et pupillarum etiam apud ethnicos deponi solite, IV, 510, 4.

2° Dolem quisque a Deo accipit in quo alios precedat, XIX, 20, 1. Dos sapientiae et sapientis quae, VII, 282, 2. Dotes prophetae, robur, iudicium et efficacia, XIV, 92, 1. Dotes sacerdotum recensentur, XII, 838, 1, 2.

3° Dotes octo Beatorum, XII, 455, 1, 2 et seqq. Dotes Beatorum ex visione Dei manantes analogice vocari possunt fortis, XIV, 535, 2. Dotes corporis gloriosi quatuor, XVIII, 410, 2. Eorum numerus duplici e causa deducitur, ibid. (Vide BEATI, RESURRECTIO).

Dotes gloriosae repressae sunt a Christo dum in terra viveret, XV, 383, 1. Quo represso fuit continuum miraculum, ibid. (Vide JESUS CHRISTUS).

DOXOLOGIA. Doxologia SS. Trinitatis quando in usu in Ecclesia esse coepit, XVIII, 199, 1. Doxologia SS. Trinitatis fugati demones, XI, 174, 1. Doxologia S. Francisci de Deo, X, 422, 2.

DRACHMA. Drachma auri vel argenti cuius ponderis, quanti pretii esset, I, 713, 1, 2; IV, 290, 2; XV, 529, 1, 2. Drachma argenti est iustus sive regalis Hispanicus, IV, 315, 1; IX, 46, 1; XVI, 205, 1; 231, 2. Drachma auri est unus aureus, XV, 315, 1. Eiusdem est pretii cum coronato Gallico, IX, 46, 1. Drachma mille argenti ad quantum summam exercebat, IV, 854, 1, 2. Drachma perditae parabola explicatur et applicatur, XVI, 203, 2.

DRACO, DRACONES. 1° Draco est serpens grandior et saevior, XXI, 240, 2. Dracones dicti sunt a videndo, IV, 391, 2. Sunt natura monstrosa, forti, et pervigili, XIII, 191, 1, 2. Angusta habent ora, XIII, 192, 2. Aliquorum draconum immanitas et magnitudo, XIII, 194, 1, 2. Dracones ignivomi

inveniuntur, XXI, 240, 2. Draconis cum elephanto pugna et planetus, XIV, 70, 4. Dracones Arabici volant, XI, 295, 2. Draconis grati exemplum, 106, 2. Alia mira de draconibus referuntur, XIII, 191, 1, 2.

2° Draco magnus, id est crocodilus, cur vocetur Pharaon rex Aegypti, XII, 714, 1. Dracones imago hominum carnalium, XI, 536, 1. Saepe draco pro nomine adorator a Gentilibus, XIII, 191, 2. Etiam haeretici nonnumquam draconis specie demonem coluerunt, 192, 1. Cur draco ad pedes S. Sylvestri pingatur, ibid. Draconibus a priscis assignata custodia adium, adytorum, oraculorum, thesaurorum, heroum infantiae; sunt quoque symbolum prudentiae, sapientiae et vaticinii, ibid. Dracones sunt insignia et stemmata militum et ducum, IV, 391, 1, 2. Eorum dotes et symbola, ibid. Dracones etiamnum vocantur milites fortissimi, 392, 1. Draconarii olim vocabantur, qui nunc vocantur vaxilliferi, ibid.

3° Draconis forma an sit futurus Antichristi character, XXI, 260, 2. Draco rufus habens capita septem et cornua decem in caelo apparetis est diabolus, 240, 1. Hoc nomen intelligitur Lucifer, ibid., 2. Cur rufus dicatur, ibid. Ejus septem capita quae, 241, 2. Ejus cauda representat Antichristum, 242, 2. Ejus praelium cum Michaelo Archangelo, 245, 2 et seqq. Dicitur draco magus, 246, 2. Cur steterit super arenam maris, inter mare et terram, 252, 1 (Vide DEMON, DIABOLUS).

DROMEDARI, DROMADES. Dromedarii et dromades pulli camelorum unde dicantur, saepe sint camelitridae ferunt, XI, 703, 1. Dromades sunt camelii velocissimi, XIV, 75, 2.

DRUSIANA. Drusiana an fuerit illa electa ad quam S. Joannes secundum Epistolam scribit, XX, 632, 2.

DRUSILLA. Drusilla, filiae Agrippae regis senioris, cuius fuerit neptis, trium regum fuit sponsa, XVII, 407, 1, 2. Facta est deinde Gentilis, ibid.

DUALITAS. Dualitas est numerus accommodatus divisioni, X, 177, 2. Dualitas opposita reperitur in rerum creaturarum generibus, 381, 2. Dualitas est mater omnis discordiae et belli, XVI, 156, 2 et seqq., Job, 13, 1.

DUELUM. 1° Duello non sunt iniuriae vindicandae, X, 48, 2. Ipse (homo) cum caro sit, reservat iram, et propitiationem petit a Deo. Quis exorabit pro peccatis illius? Duella cur non sint inuonda, XIII, 402, 1, 2. Duellum aliquando licitum, III, 374, 1. Eligite ex vobis virum, et descendat ad singulare certamen. Duella quatenus licita et illicita sint, X, 486, 2: *Invocavit Dominum omnipotentem, et dedit in dextera ejus tollere hominem fortem in bello.*

2° Duellum Christi et diaboli, XIV, 385, 2. Duellum Christi cum Paulo, XVII, 214, 1.

DULCEDO, DULCOR. 1° Dulcedo nauseabunda est, VI, 275, 2: *Mel invenisti, comedo quod suffi-*

cit tibi, ne forte satiatus evomas illud. Dulcia sunt noxia stomacho, XXI, 196, 1. Alia ejus proprietates, VI, 276, 1. Dulcor et suavitas distinguuntur, IX, 286, 2: *Vinum novum amicus novus; veterascel, et cum suavitate bibes illud. Dulcor etiam in verbis locum habet, 380, 1: In labiis suis indulcat inimicus, et in cordis. Insidiatur, ut subvertat le in foveam. Dulcia sunt gravia quam terra, VI, 276, 1. Iis citius satiamur, etc. Dulcedo impij desinit in vermes, Job, 506, 1: *Obviscatur ejus misericordia, dulcedo illius vermes.**

2° Quanta dulcedo sit sapientiae, X, 336, 1: *Tibia et psalterium suavem faciunt melodiam, et super utraque lingua suavis. Dulcedo christianismi et sanctae vitae, XX, 280, 1: Sicut modo genitum infantem, rationale sine dolo lae concupiscite, ut in eo crescat in salutem, si tamen gustastis quoniam suavis est Dominus. Dulcedo est amica naturae et velut mel, X, 336, 1. Dulce quomodo fiat verbum Dei concionatori, XII, 521, 1, 2: *Venter tuus comedet, et viscera tua concupiscunt volumine isolo... Et comedit illud, et factum est in ore meo sicut mel dulce.**

DULIA. Dulia non impedit, sed includit latrimum, XVIII, 44, 2. Testis enim mihi est Deus, cui servio in spiritu meo.

DUNSTANUS (S.). S. Dunstanus Cantuariensis episcopus, malis clericis bonos substituit, XI, 344, 1. Edwinnus Angliae regem precibus ab inferno liberavit, XIV, 509, 1.

DUODENARIUS NUMERUS. Duodenarius numerus universitatem et perfectionem significat, maxime si sit quadratus, XXI, 167, 2; 271, 1; 379, 2. Item omnia, 102, 1. Duodenarii numeri perfectio et symbolum, XV, 255, 1. Symbolum est perfectae republicae et universitatis, XII, 858, 1. Alia ejus mysteria referuntur, 859, 2. Is numerus sacer est in Scriptura, ibid.

DUPLEX, DUPLICITAS. 1° Duplex in quo differat a simplex, XVIII, 208, 1 et seqq. Duplex saepe capitur pro multiplex, magnus, validus, multus, gravis, X, 515, 1; XI, 489, 2; 720, 1, 2; XII, 148, 1; XIV, 462, 1. Duplex tribulatio quae dicitur, XIV, 166, 1. Duplicitas bona quae reddidit Christus, 462, 1. Quomodo omnia duplicia creata sunt, X, 381, 2.

2° Duplicitas triplex notatur, cordis, oris, manuum, IX, 104, 1: *Ve duplici corde, et labiis sceleratis et manibus malefacientibus. Duplices corde qui dicantur, IX, 403, 1, 2; XX, 183, 2: *Imundate manus, peccatores: et purificate corda, duplices animo. Duplicitas in oratione quae sit, 43, 2 et seqq. Vir duplex animo inconstans est in omnibus viis suis. Quae ejus origo et radix, ibid. Duplices et pseudoprophetae vocari possunt scorpiones, XII, 516, 2: *Ne timeas eos, neque sermones eorum metuas; quoniam increduli et subversores sunt lecum, et cum scorpionibus habitas. Duplices exosi, Job, 263, 1: *Discris enim: Purus****

est sermo meus, et mundus sum in conspectu tuo; 417, 2. Quare ergo nunc dicis: Persequamur eum, et radicem verbi inveniamus contra eum? Duplicitas excrucians Job, 470, 1: Involuta sunt sermone precorum eorum: ambulabant in vacuum, et peribant.

DURATIO. Duratio est triplex, tempus, ævum, æternitas, XIV, 118, 2. Duratio operum Dei unde proveniat, VII, 145, 2. Duratio terre quæ sit, 30, 2.

DURITIES. DURUS. 1º. Dura pati fortius est quam fortia agere. V. 516, 1: Melior est patiens viro forti, et qui dominatur animo suo, expugnatore urbium. Dura decent cæli aulicos, I, 285, 1: Cuique venisset ad quendam locum, et vellet in eo requiescere post solis occubitum, tulit de lapidibus qui jacebant, et supponens capiti suo, dormivit in eodem loco.

2º. Durities cordis describitur, IX, 433, 1: Cor atrium male habet in navissimo. Hæc est aperta ad damnationem via, 133, 2. Duricordes qui non sint, et duri hi sunt incogniti, XII, 515, 2: 516, 1: Fitti dura facere et indomabili corde suo. Idem ego nato lo: XX, 174, 2. Duri dure tractandi. V. 278, 2; XII, 208, 1: Dulcens lignus contrivit, et facies pro eis catenas ferreas. Durities mentis per petrosam terram denotatur, XV, 320, 1. Easque bonas ad alii admonitiones, 324, 2. Durities Jalarorum, XV, 635, 1.

DUX. 1º. Dux in omni republica, exercitu, congregatione necessarius est, XXI, 207, 1: Et habebant super se regem angelum abyssus. Dux unus prestans quantum possit, I, 728, 2: Peceruntque isti loci juxta sermoneum Moysi, cecideruntque in die illa quasi viginti tria milia hominum. Eius consilio regitur exercitus, VI, 219, 2: Cum dispositione intulit bellum; et erit salus vobis nulla contra eum.

2º. Dux belli peritus qualis esse debeat, VI, 57, 2: Copiosissima consiliis roborantur, et gubernaculis inventa sua bella. Qui eligendi sint in duces, X, 443, 1. Quibus dotes præcipue tres, IV, 391, 2.

Primo dux belli prudens sit potiusquam fortis, XVIII, 428, 1; 672, 1: Inaducile vos armaturam Dei, ut possitis resistere in die malo. Non sit festinus, VI, 4, 1, 2: Nō non est scientia animæ, non est hominis, et qui festinus est pedibus offendet. In acie instruenda, solem a tergo et vantum habere curat, et in hostium oculis utrumque collocare, III, 63, 2. Iracundia vacet, XVIII, 648, 1. Duces belli præstantes, paucos, sed veteranos milites sequantur ad res magnas, IV, 426, 1. Duces bello victi, aurum et argentum spargunt ut hostem ipsos insequentem morerentur, 431, 2.

Secundo. Duces vigilantia quantum prosit, IV, 239, 2: Ego autem, et fratres mei, et pueri mei, et custodes, qui erant post me, non deponabamus vestimenta nostra. Explorat hostium animos an sibi meuciosos, 438, 1: Si transierit ad nos prior,

non poterimus sustinere eum, quia potens poterit adversum nos. Si vero timuerit transire, et posuerit castra extra flumen, transfretus ad eos, et poterimus adversus illum. Pace inita, summe laborare debeant ut milites continent, IV, 551, 1.

Tertio. Ducis audacia hostes percellit, IV, 438, 1. Ducum insignium strategema ut ex improviso in hostes irruant, 537, 1. Ducum constantia et audacia quantum in bellis rebusque arduis valet, declaratur exemplis, 474, 2: Et reversus est Jonathan ad eos in prælium, et convertit eos in fugam, et pugnaverunt. Duces nunquam decet cessare ad prodesse sibi, aut nocere nobis, III, 206, 2. Milites suos ad ardorem accendant, et eorum mentem explorant, IV, 547, 2: Convaluerunt animis: non solum homines, sed et bestias ferocissimas, et muros ferreas parvi pensiores. Pulchrum pro patria fortiter pugnando occumbere 456, 1, 2: Moriamur in virtute nostra propter fratres nostros, et non inferamus crimen glorie nostræ. Talium aliquid exempla, ibid. Impossibile est ut ita semper pugnent et vincant et nunquam vincantur, 457, 1. Duci generoso turpe est fugere, 455, 2: Absit islam rem facere, ut fugiamus ad eis.

Quarto. Cum fortitudine bellica, Dei timore, cultum et pietatem conjungant, IV, 432, 2: Dixit autem Judas et fratres ejus: Ecce contrivit sunt inimici nostri, ascendamus nunc mundare sancta. Dux belli uni Deo nitatur, III, 10, 1: Sicut obedivimus in cunctis Moysi, ita obediamus tibi; tantum sit Dominus Deus tuus tecum, sicut fuit cum Moysi. In Deo potissimum spem collocat, VI, 130, 1: Equus paratur ad diem belli; Dominus autem salutem tribuit. Ducum inobedientia puniunt, IV, 438, 1: Audivit Josephus Zacharia filius, et Azarias princeps virtutis, res bene gestas, et prælia quæ facta sunt, et dixit: Factamus et ipsi nomen, et eamus pugnare adversus gentes quæ in circuitu nostro sunt. Duces athei sua arma fecere numina, 564, 1.

Quinto. Dux præcet exemplo, III, 381, 1: Et egrediebatur (David), et intrabat in conspectu populi. Quis sit verus exercitus dux juxta Albertum Austria ducem, scilicet, qui præcet exercitui, IV, 438, 2. Præcet in periculis, III, 24, 1. Duce fugiente, fugit totus populus, IV, 243, 2: Et dixit: Non quisquam similis mei fugit?

Sexto. Dux victoria utatur, III, 65, 1: Ite, et ponite pedes super colla regis istorum. Milites a præda cotibent, et in acie armatos continent, IV, 431, 2: Dixitque Judas: Non concupiscatis spolia, quia bellum contra nos est. Duces multi subditos duplant ut se ditent, 243, 1. Obtenia victoria, duces belli spolia in egenos distribuant, exemplo Judæ Nachabai, 538, 1, 2: Misericordiam Dominum postulabant, ut in finem seronis suis reconciliaretur, equam portionem delictibus, pupillis et viduis, sed et tenuiores facientes.

E

EBBA (S.). S. Ebba abbatissa se cum omnibus suis naso et labro superiore truncavit, ut castitatem tueretur, IV, 337, 2: VI, 528, 2.

EBBNUM. Ebeui pretium: ubi id nascatur, ejus natura descriptio, XII, 699, 1.

EBION, EBIONITE. Ebion hebraice significat inopem, XVII, 4, 1, 2. Ebion hæreticus recte sic dictus, id est pauper, juxta S. Ignatium, quia pauperime et tenuiter de Christo sentiebat, VI, 31, 2.

Legem et legalia miscere volebat cum Evangelio, XXI, 89, 1. Nullo post Moysen admittit prophetas, XI, 43, 1. Negabat Christum ab æterno fuisse Deum, XVI, 295, 2; XX, 501, 2: 506, 2. Impie docebat B. Virginem filium ex Josepho concepisse, nec illum fuisse ante virginem, XII, 830, 2; XVIII, 40, 1; XXI, 10, 1. Jugulato a S. Joanne per exordium Evangelii: In principio, etc. Quid de Ebione dixerit Joannes, XVI, 652, 2. Ebion hæresiarcha adversarius fuit S. Pauli, XVII, 98, 1. Paulum legis suæ hostem, apostatam et Græcum per contumeliam vocabat, XVIII, 4, 1, 2; 482, 1. Quando hæreses sparsit, XVII, 21, 2.

Ebionitas: depravaverunt Evangelium S. Matthei, XV, 11, 2. Ab animatis et carne abstinabant, nequias damnabant, XIX, 225, 1. Aquam meram in calice offerebant, XX, 609, 2 et seqq.

EBRIETAS; EBRIOSI, EBRIUS. I. EBRIETAS DEFINITIO ET NATURA: — 1º. Ebrietas quid sit, variae definitiones et Patribus excerptæ, I, 234, 1: Est intemperantia potus, præsertim cum tantâ est, ut homini usum rationis adimat, XVI, 259, 4: Attendite autem vobis, ne forte graventur corda vestra in crapula et ebrietate; VI, 44, 1; 485, 1: X, 139, 1. Ebrietas est demon voluntarius, VI, 211, 1; 39, 1; XI, 158, 2. Ebrietas opus diaboli est, X, 136, 2: Vinum in juvenilitatem creatum est, et non ad ebrietatem ab initio. Ebrietas sæpe capitur pro liberaliore potu, mentem exhilarante, XVI, 331, 2. Omnis homo primum bonum vinum ponit, et cum inebriatus fuerit, tunc id quod deterius est. Sæpe capitur etiam pro intantate et affluentia, et rerum abundantia, V, 136, 2: Animo quæ benedicti, impinguabitur; et qui inebriat, ipse quoque inebriabitur; XIII, 471, 2: Ebrietas animi quæ sit, XIX, 138, 1: Qui enim dormiunt, nocte dormiunt, et qui ebrii sunt, nocte ebrii sunt.

2º. Ebriosorum characteres et eorum inguities, VI, 44, 1, 2. Eorum assidua potatio, 205, 2 et seqq.: Cui sine causa vulnera? Nonne his qui commorantur in vino, et student calcibus epotandis? Paludibus similes sunt, ibid. Post somnum iterum vna quæritur, 213, 2. Quando exigilabo, et rursus vna reperiam? Ebriosorum mores, XII,

302, 2. Inebriate eum, quantum contra Dominum erectus est; et allidet manum Moab in vomitu suo, et erit in derisum etiam ipse. Eorum oculi rubent, fiunt ardentes, caligant, VI, 205, 1, 2: 209, 1, 2. Ebrius omnia videntur moveri, et apparent duplicia, XIV, 502, 2. Ecce ego ponam Jerusalem superimuram crapulae omnibus populis in circuitu. Cospitant, nec recte incedunt, VI, 204, 1. De sapore non recte judicant, XVI, 331, 2. Ebriosorum vomitus et sordes, V, 358, 1: Qui suavis est in vini demorantibus, in suis munitionibus relinquit contumeliam, VI, 214, 1.

II. EBRIETAS QUÆLE PECCATUM. — Quando ebrietas sit peccatum mortale, XVI, 259, 1. Ebrietas una perfecta peccatum mortale est, XVIII, 298, 2: Nolite errare: neque fornicari... neque ebriosi... regnum Dei possidebit. An sit semper culpa mortalis, XVIII, 51: Manifesta sunt autem opera carnis: quæ suntu fornicatio, immunditia... ebrietas, comessationes, et his similia, quæ prædicatio vobis, sic i prædicat: quantum qui tanta agunt, regnum non consequentur. Quando ab ea excusetur, 233, 2. Quare ebrius in corpus suum peccat, 296, 2. Ebriosi sunt filii Belli, III, 260, 2. Ebrietas Loth fuit peccatum veniale, I, 233, 2.

III. QUOS MAXIME DEBEAT EBRIETAS. — Ebrietas dedecet reges et doctores, VI, 483, 1, 2: Noli rogibus a Samuel, noli regibus dare vinum. Ebrietas in muliere maxime probrosa est, X, 7, 1: Mulier ebriosa, ira magna; et contumelia, et turbulencia illius non legetur. Dedecet diaconos, XIX, 216, 2: Diaconos similiter pudicos, non bilingues, non multo vino deditos.

IV. EBRIETATIS EFFECTUS. — 1º. Qui sint effectus in generali, I, 234, 1, 2; VI, 44, 1; 205, 1, 2; 206, 1, 2; 208, 1; 209, 1, 2; 484, 2; X, 139, 1. Ebrietas mala et dedecorâ, III, 478, 1: Pœnavit eum David ut comederet coram se et biberet, et inebriavit eum; V, 358, 1; 212, 1; 213, 1, 2; X, 7, 1; 128, 1; 139, 2: Ebrietas animositas, imprudentis offensio, minorans virtutem, et faciens vituperia; XVIII, 293, 2; 659, 1. XX, 256, 1: Propter quod succincti lumbos mentis vestra, sobrii perfecte sperate in eam quæ offertur vobis gratiam. Ebrietas damnâ octo, XIII, 68, 2 et seqq.: Præceptum ergo jam temulentus ut afferentur tassa aurea et argentea quæ asportabatur Nabuchodonosor pater ejus de templo quod fuit in Jerusalem, ut biberent in eis ræc et optimales ejus, hères et concubinae illius. Scilicet: 1º ebrietas rationis usum extinguit; 2º pravus animi cupiditatis excitat; 3º omnia sensuum organa facti amarissimas et foetidissimas volupitates locat; 4º luxuria dat locum; 5º sensum mentis magis ac magis obtundit;